

שבת קודש פרשת בהעלותך – י״ט סיון תשפ״ב Shabbos Parshas Behaaloscha - June 18, 2022

פלג המנחה עש״ק – 57:6 | הדלקת נרות שבת – 8:13 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:34 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 10:9 סוף זמו תפילה/הגר״א – 10:26 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:32 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 9:22 | צאה״כ / לרבינו תם – 9:44

DI

Litetz

÷

र्म्स्

ති

מסנוור את עיני האדם עד שחושב על עבירה שהיא מצווה, הוא הגדיל לעשות יותר מן המצווה עליו, ויצטרך לתת על כך דין וחשבון, כי הוא מאשים בכך את האדם. הוא אשר דיבר מרז הבעל שם טוב זי"ע. לבאר את מאמר הכמינו ז"ל (שבת עה.): 'שוחט משום מאי חייב? רב אמר משום צובע'! ופירש. כי זה ה'שוחט' הוא ה׳יצר הרע׳. על שם היותו גם ה׳מלאר המות׳ הממית את האדם. וכמו שאמרו עליו חז״ל (ב״ב טז.) שבתחילה הוא ׳ורד ומתעה׳ את האדם ומחטיאו, ואחר כך הוא עולה ומרגיז' בקטרוגיו, ועל ידי זה הוא 'נוטל רשות ונוטל נשמה', וכיוז שכן שפיר ' ראוי לכנותו שוחט'. ושואלת הגמרא זה השוחט' משום מאי חייב? כלומר. למה יתחייב מיתה? שהרי אמרו חז״ל (סוכה נב.) ש׳לעתיד לבוא מביאו הקב״ה להיצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים', ולמה באמת מענישים אותו במיתה? ולא תעלה על דעתר שזוהי בסיבת פיתוייו למרוד במלכות שמים. שדרי בכר קיים את תפקידו. ואיז מענישים למי שקיים את רצוז בוראו. ועל זה השיב רב 'משום צובע'! כלומר, איז מענישים אותו על עצם ההסתה כי אם על אופן ההסתה, כי הקב״ה לא ציוהו כי אם לפתות את האדם לעבירה. אולם הוא לא הסתפק בכך. וטרח גם לצבוע את העבירה בגווז של מצוה. ובכר הביא את האדם לידי עבירה כמעט שלא באשמתו. כי כל עוד שהוא יודע שמדובר ברצונות שליליים עדייז ביכולתו להתמודד צמהם ולהתגבר צליהם. אולם אם מוסיפים לומר לו שאם לא ימשר אחר רצונותיו יחטא. זה כבר מעבר לכוחותיו של האדם, ועל זה אכז ראוי להישחט.

ואכז מוצאים אנו שמידה זו מצויה גם כהיום. שכז איתא בספה״ק. שאם הפצים לזכות את האדם במעלה ובמדריגה מסויימת. מעמידים אותו לפני כז בנסיוז קשה. ואם אכז עומד בזה. מזכים אותו באותה מעלה, ועל כז מז הראוי שנעמוד איתו בכל נסיוז, ונזכה בזכותה למעלות רמות בקרושה.

נקרא ׳הולר׳. שצריך לילך תמיד מדרגא לדרגא. ואם לא יעלה למעלה ירד מטד מטה חו״ש. כי בלתי אפשר שיצמוד בדרגא חדא. וזהו אורח חיים למצלה וגו׳, למעז וגו'. כדי שלא יטה לרדת למטה שאולה ומחמת האורח חיים יסור משאול". צכ"ל. הרי מבואר להדיא בדברי הגר״א שאם אחד אינו עולה במעלת התורה. מיד הוא ירד במדריגתו. וכעיז זה איתא בדברי הגר״א בפי׳ הגמ׳ (ברכות סד. א): ״א״ר חייא בר אשי אמר רב: ת״ח איז להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעוה״ב. שנא׳ ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציוו". ע"כ. וז"ל הגר"א (אמדי נועם): "דבעוה"ז נקרא האדם הולך. שהוא הולך תמיד ממעלה למעלה ע"י מצוות שעושה, אבל בעוה"ב נקרא עומד. שבעוה״ב א״א לעשות מצוות. ובשלימות שקנה בעוה״ז הוא עומד תמיד במדריגה אחת. אבל יש כמה צדיקים שאפילו בעוה״ב הם נקראים מהלכים. וזו מדריגה גדולה שאין למעלה הימנה כמ״ש ונתתי לך מהלכים בין העומדים. שאפילו ביז המלאכים שהם עומרים תהיה אתה הולך ממדריגה למדריגה, וזהו שאמר: ת״ח איז להם מנוחה בעוה״ב״. עכ״ל. הרי. אם א׳ אינו הולר. מיד הוא ירד ממדריגתו.

ולפי זה י״ל דזהו הטעם מדוע היתה מדריגות לפני המנורה. להורות על זה. שצריך לעולות בתורה, ואם אינו עולה מיד הוא ירד ממדריגתו. ולפ״ז י״ל דזהו הטעם מדוע התורה ניתנה על ׳הר׳ סיני. להורות. שצריר לעלות על ההר לקנות התורה, ואם אינו מבקש לעלות באותו הר, מיד הוא נופל.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (43). Separation of Meat and Dairy. Bittul: Nullification. Last week we began the concept of nullification in sixty. This means, if *treif* mixes in with kosher or meat mixes in with dairy and there is sixty times the volume in one of the items, it will nullify the other and is permitted to eat. **Example One.** If a drop of milk fell into the liquid part of a pot of hot *cholent* or into chicken soup where there is sixty times as much *fleishigs*, the milk becomes nullified and one can eat the mixture. We stress the "liquid part" of the cholent because if it fell onto a protruding piece of meat and was not mixed immediately, the halachos become more complicated.

Example Two. If a small piece of cheese fell into the liquid part of the *cholent* or the chicken soup, even if one succeeded in removing the cheese right away, it still imparts a taste and must have sixty times as much to permit the mixture.

Example Three. If a spoon, that had hot milk usage within twenty-four hours, was used to stir the *cholent*, even though the metal stays intact and was taken out, we still need sixty times in the meat item more than the whole volume of the metal of the spoon. This refers to the part of the spoon that actually was steam [yad soledes bo] then we must have sixty times the metal some hold it is permitted to do so, but we rule strictly (4)]

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליט״א, מעשה ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

that entered into the cavity of the pot (1). At first glance, having sixty times in the soup sounds like a lot of soup and hard to achieve. However, that is not true. Imagine how many spoons it would take to just cover the bottom of the pot. It's often easily seen that it would take at least twenty spoons to cover the bottom of the pot. If so, the soup being deep enough to match the height of three spoons laying flat is already sixty times the spoon with the handle that didn't even enter the cavity of the pot.

Example Four. If milk splattered on the outside of a pot cooking cholent or chicken soup lower than the level of the food [or if the pot was covered & started to bubble and give off a steady steam where the whole pot is then deemed as being full of food and every place is called "lower than the level of the food"], the food inside is permitted as long as it has sixty times the volume of the splatter (2).

Note: One is not permitted to intentionally create a *bittul* by throwing *treif* into a pot of more than sixty. If one did do so intentionally, he and those it was done for cannot eat the mixture (3). Even by *Basar Becholov* where there is no *issur* yet on hand, one should not throw in some milk. Even if one plans to eat a parve item with meat, he should not mix some dairy first into submerged in the *cholent* or soup. If the food is giving off hot sixty of that *pareve* item. [This case is debated in the *Poskim* and

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף צז:

. א שנרגנייד בקמו שנולד״ - Our *Mishnah* states if 2 brothers are מגייר א one dies without children, there is no מעריד. Yibum only applies to explains, since their father is a gov & ארי ארחים מו they do not have שאר אביו & are not considered related to their father, hence they do not share the same father. Technically, they may marry אנר שנתגייר כקטן שנולד. This is because, גר שנתגייר כקטן שנולד though they share the same mother, the converted brothers are not related to each other. Similarly, if one son was conceived from a *dov* before the mother converted, but born after she converted, he is a full-fledged Yisroel. This is called הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה ולידתו. If this father later also converts & they have a son, this would be considered having the same a son, this would be considered having the same (Jewish) mother but not the same father because the first brother was conceived from a goyishe father & there is no יחנס attributed to a goy.

הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה was a child who was וב"ב קמט.] **רשב"ם**. Rashi explains, that the mother of ר מרי was the daughter of א שמואל and was captured by govim. While in captivity she conceived ר מרי from her non-Jewish captor whose name was Issur. Before ר' מרי was born. איסור איסור איסור גבקדושה So. he was מגייר assur. Before ר' מרי savs ir respect to א c' act o א is lineage that he is called after his mother רחל. His father is referred to in shas as איסור גיורא Ray Elchanan zt"l asks. why is it important to know that Issur converted before במגייר would be considered לידה בקדושה even if Issur wasn't מגייר would be considered לידה בקדושה because his mother אבת ישראל הולד נכרי has Jewish! Furthermore, even according to the שיטה that holds a נכרי הבא על בת ישראל הולד נכרי, Issur did convert before the birth it wouldn't help & ארי מרי א would need a ארית: He bleibs with a נקרא שיעורים ב"ב תקלח'ן. צע"ג He bleibs with a גרות איעורים ביצ

The Gemara [ב"ב קמט] relates that when Issur was on his death bed, רבא who was holding \$12,000 ווו of his was discussing in Bais Medrash how ר מכה could legally be אר in the money because Issur wasn't halachically his father. Additionally, since Issur was a safter his death this money would become הפקר. Rava reviewed a few different types of קנינים but none of them could work in this situation. There was a big tumult in the Bais Medrash & finally ר׳ איקא figured out a way for אר׳ מרי to be ר׳ מרי, in the money ר׳ מרי, who was in the Bais Medrash at the time learning (even though his father was on his deathbed), heard this suggestion & quickly ran to Issur & made this yes a was π אינה in the money

הוא היה אומר

(1) בדי השלחו יו"ד צדיד בשם הפרי מגדים שם (2) והקדירה צריכה הגעלה (3) יו"ד צטיה (3) עיין פרי מגדים. שפתי דעת נטיכד, שו"ע הרב תכ"ד, קונטרס אחרון ג', דרכי תשובה צוילא

R' Zeidel Epstein zt"l (Mashgiach Yeshivas Torah Ohr) would say:

"רומען כזרע גד הואי - Rashi says: 'One who said this did not say that' - either one complained about the Mann or appreciated it. The Mann fell everyday for the Jewish people in the midbar. Those who worried about tomorrow could not appreciate nor even experience the miracles of today's Mann. This was the test of the midbar - going B'eretz Lo Zerua."

A Wise Man would say: "Every child is an artist. The trick is how to remain an artist once he grows up."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing	in connecting with HIM correc	tyverifiable eignatures	Mazel Tov to the Ozeri & Blitstein families on the Marriage of Elisheva & Jacob. May the young
(845)352-8533	• TARE - we need tol(sign tool)	855.400.5164 Text 900 917 9309 Kvodshomeyim.crg	

כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

בי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פמרת כל רחם בכור כל מבני ישראל להחתי אתם לי (ה-מו) - הרבת ה' בזכות מידת האמת רש״י: כי לי כל בכור, שלי היו הבכורות בקו הדין, שהגנתי עליהם בין בכורי מצרים ולקחתי אותם לי עד שטעו בעגל. ועכשיו ואקח את הלוים. בדברי רש״י אלו אנו רואים כי זכייתם של הלוים להתקדש במעלתם היתירה. ולהתמנות למשרתי ה' במקום השראתו. היתה מידת ה׳אמת׳. הם לא נתנו לבלבולי היצר לעשות את שלהם כדי להצתיקם מו האמת. אלא תמיד העמיקו במחשבתם לדעת מה ה' דורש מהם באמת. ובכר מנעו עצמם מלעוות ומלהטות עצמם אחר ההבל והחטא. כי כר הוא דרכו של יצה"ר. הוא הלא יודע שישראל הם מאמינים בני מאמינים. ואמונתם עזה וחזקה כל ך עד שאפילו הקל שבקלים מוכז ומזומז למסור נפשו על קדושת השם. ועל אחת במה וכמה שלא יציז להמיר פקודותיו. ולהימנות ח״ו ביז המורדים במלכות שמים. ואם בז גם כשיבוא לפני האדם ויעורר בו רצונות שליליים. לא יאבה האדם לשמוע לו, כל צור שהוא יודע שרצונותיו נוגרים את רצון הבורא ב״ה. על כן מתחכם הוא לבלבל את עתו של האדם. ולהראות לפניו שכלל אינו מתכוויז להחטיאו. כי איז אלו רצונות שליליים כלל. להיפר, רצונות אלו באים כתוצאה מזה שבמצוותיו הוא חפץ מאוד,

כאז הוא כבר ממציא לפניו כל מיני הוכחות מז התורה למה אכז מדובר במצוה. והאמת הוא שלא ניחא ליה להקב״ה בתחבולה זו. ועל אף שהקב״ה בעצמו ברא את יצה״ר כדי שיפתה את האדם לעבירה, מ״מ כבר הסתפק בוראינו בזה שהיצר מפתה אדם לאיסור מפורש. והאדם בידעו שמדובר באיסור. יכבוש את רצונותיו הפרטיים מעז רצוז בוראו. בזה בלבד כבר גורמים נחת רוח גדול במרומים. אולם בזה שהוא

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל אתבונו אבשטיין שליטיא, בעמיט שזה אברהם רבר אל אהרז ואמרת אליו בהעלתד את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ... (ה-ב) – בענין דרכה של תורה

רש״י: ״בהעלתר, על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך 🤊 הדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו, מכאן שמעלה היתה פני המנורה שעליה הכהז עומד ומטיב". עכ"ל. הרי להדליק את המנורה צריר להעלות על מעלות כדי להגיע למקום גבוה כדי להדליק את המנורה. אולם, יש העיר דמדוע נעשה המנורה כל כר גבוהה שצריך מעלות להגיע שם להדליקו. הרי ולא יהיה שום צורך הקב״ה המנורה באופן שאינו כל כך גבוהה. ולא יהיה שום צורך

העלות על המעלות להגיע שם להדליקו, א״כ מדוע היתה נעשה דוקא באופן זה. ובעזהי״ת נראה לומר. דהנה ידוע שהמנורה מרומז על התורה. ועי׳ רבינו בחיי (שמות כה. לא): "המנורה בשבעה נרותיה תרמוז לתורה הנקראת אור. שנאמר: "כי נר מצוה תורה אור". והיא כוללת שבע הכמות ועל כז היו נרותיה שבעה". עכ"ל. וא"כ י"ל והתורה הורה לנו הדרך שילך האדם בתורה, שתמיד צריך לעלות במעלות התורה, עולה מיד הוא יורד ממדריגתו. כדאיתא בדברי הגר״א פי׳ הקרא במשלי טו-כד): "ארח חיים למעלה למשכיל למעז סור משאול מטה". וז"ל **הגר"א:** "האדם

מעשה אבות סימן

לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה' יבימ ... (יב-זח) The Lomza Yeshivah, founded in 1883, was unique for many reasons, among them - in its later years - the unusual tzidkus and yashrus (saintliness and integrity) of the Mashgiach, R' Moshe Rosenstain zt". Whoever learned in the Lomza Yeshivah will never forget the way the *Mashgiach* walked the aisles between the *shtenders* for hours on end. The Yeshivah probably had one of the longest batei medrashim of all the veshivos in Europe, stretching scores of meters lengthwise from the entrance door at the rear to the "Mizrach vant" (Eastern Wall) all the way upfront. For hours, the Mashgiach would pace that aisle back and forth, for miles - literally - every single day. Among the products of his pure intellectual searching was his intense love for Hakadosh Baruch Hu. One of the talmidim recalls: "We talmidim knew that before us stood a holy man of the highest madreiga, whose mind never entertained a machshava beteila (idle thought). In spite of his effort to hide his tzidkus, we were keenly aware of his genius in *mussar* and *kedusha*. We were certain that he had overcome any tendency to material. earthly desires, for he was totally immersed in spirituality and the ways of *Hashem*."

The city of Lomza was located on a hilltop, at the foot of which runs the Narev River. Every morning, R' Moshe would stand at his window, quietly contemplating and watching the sun rise across the river, to appreciate the glory of the renewal of Maaseh Bereishis, the Almighty's act of Creation. Through his great Yiras Shamayim and humility, he was able to perceive things that normal human beings could not. Unlike the common practice of swaying during *davening*, he would stand motionless, ramrod straight, during the entire *davening*. His Shemona Esrai was a lesson in total devotion and concentration. One Friday morning, after Shemona Esrai, he suddenly broke out weeping, whispering, "We've lost him!" Nobody knew what he was referring to. Four hours later, a telegram arrived that the holy **Chofetz Chaim** *zt*^{*}*I* was *niftar*.

One day, as R' Moshe was walking back and forth in the Yeshivah aisle, he suddenly stopped and announced, "This week no one should go swimming!" (During the summer, the boys would go swimming in the river, especially on Fridays.) One boy did not hear the *Mashgiach's* statement - or for whatever reason chose to ignore it and went swimming - and drowned.

R' Moshe's ability to "read" faces was legendary. Once a professor of psychology met him and asked how one can recognize the face of a murderer. Sometimes his facial features and expressions are so delicate, you would never think that the man is capable of brutality. R' Moshe replied, "To a murderer, killing a person is like slicing a piece of *challah*, like killing a fly. Yet, at some point in his life, this same man is struck with a spark of remorse, a moment of *teshuvah*, and then there is a change in his face. He no longer has the face of a murderer. That is the sensitivity you discern."

One of the *bachurim* in Lomza was a boy named Aaron Gildin, a happy fellow whose face was always graced with a smile. He would greet people with a pleasant countenance and kind words, a pure and gentle soul. On one occasion, he entered the Mashgiach's room to ask him if he would like to send a telegram to a talmid in honor of his chasuna. R' Moshe was happy to oblige and after he wrote the text for a message, the *Mashgiach* dismissed the boy.

Suddenly, he turned to his son-in-law, **R' Leib Pruskin** *zt*^{*''*1}, who was present in the room at the time, and asked him if he had noticed anything unusual about Aaron Gildin's face. R' Leib replied, "No. He seems as happy as ever."

The next day, Friday, Aaron began to experience terrible pains. A doctor was summoned, but he could not determine the cause. On Shabbos, the boy requested to see the Rosh Yeshivah and the Mashgiach. The Rosh Yeshivah, R' Yehoshua Zelig Ruch zt", came at once (R' Yechiel Mordechai Gordon zt" was then in America). The bochurim hesitated disturbing the Mashgiach, but R' Leib Pruskin, recalling his father-in-law's remark the day before, called R' Moshe at once. After talking to the boy for a minute, the Mashgiach asked everyone to leave the room, and then continued to talk to Aaron for several hours. The *bochur* then turned his head to the wall, and returned his pure *neshama* to heaven, leaving this world in a state of *teshuvah*.

רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך ... (זכרי׳ ב-יד)

incriminate him before *Hashem*. Heavy as this sounds, the Haftorah opens with the joyful words of "Shout for joy ... for I will dwell in your midst, declares Hashem." Interestingly, immediately thereafter, Zechariah proclaims: "That day many nations will attach themselves to Hashem and become His people, and He will dwell in your midst..." The question is: what do the two declarations have to do with each other.

Chacham Rabbeinu Yosef Chavim of Baghdad zt"l (Aderes Eliyahu) explains that the measure of greatness is based on the level of those who follow it. This rings true with everything in life but especially when it comes to the measure

תורת הצבי על Zechariah HaNavi was shown a vision of Yehoshua Kohen of greatness of man and, of course, the Almighty. The nature *Gadol* standing before a prosecuting angel who sought to of a person is to seek out ultimate power and either harness it or pay homage to it. Ancient pagans would constantly change their deity when they "discovered" a higher power. This led to many medians, like the sun, since it clearly has immense power. Hashem is the ultimate power in the universe - מלא" "כל הארץ כבודו - He fills up the world with His honor.

> The connection between the two statements of Zechariah HaNavi is meant to illustrate the fact that Hashem, the ultimate power in the universe, chooses to dwell in our midst because we are on a higher plateau than the rest of the world. As soon as the gentiles begin to realize this they will "attach themselves to Hashem and become (a part) of His people."

ואתנה את הלוים נתנים לאהרז ולבניו מתוד בנ״ FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ... (ה-ימ)

One cannot help but wonder why the words "בני ישראל" appear five times in this one *posuk*. It seems to be redundant. Rashi cites Chazal that the Yidden are so beloved to הקב"ה and are thus likened to the חמשה חומשי תורה. Chasam Sofer mentions that each of these five "בני ישראל" matches to a specific *sefer*. He also explains that "the five" are mentioned specifically at this juncture, to emphasize that although the Levi'im were placed on a higher pedestal then the others, this is not to denigrate the rest of *Klal Yisroel*. Rather, the five times are *davka* placed here, to show *Hashem's* love for His people. Inasmuch as we see Hashem's obvious love for us, we also see what Hashem's "currency" is and Hashem's love for the Torah. This is an inspiring lesson of just how valuable the Torah is, and as such, we must learn to appreciate it, delving into it, more and more, each day.

We can glean another *machashava* from this. The *Yidden* are not just likened to the *Torah*, they *are* the *Torah*! The Seforim Hakedoshim elaborate that the actual word "Yisroel" stands for "ש ששים ריבוא אותיות לתורה". Each and every Jew's neshama is present in the Torah. Halacha dictates that if even one letter is missing in a Sefer Torah, that Torah is posul for use. If one *Yid* is spiritually MIA (Missing In Action), that is a terrible calamity and adversely affects all of us.

Not long ago, I had the zechus of attending a Hachnosas Sefer Torah in my neighborhood. Someone asked me about the custom to leave the last few lines blank at the end of Sefer Devarim, to be filled in by family and friends. Perhaps this *minhag* is to show this point. If not for each and every Yid, no matter their status, the *sefer* itself won't be kosher. May Hashem keep on showering us with His love through the letters of the Torah.

משל למה הדבר דומה ויאמר לו משה המקנא אתה לי...כי יתן ה' את רוחו עליהם (יא-כמ) One of the most notable business tycoons of the משר twenty-first century is a man famously known as Bill Gates. His immense monetary value is well documented, as well as his strict principles and structures regarding life.

One day, a journalist interviewed Mr. Gates about his life and the principles that have brought about his tremendous success. The interview was off to a good start and the conversation was a rather pleasant one, until the reporter asked, "Sir, tell me, what is the secret of your success?"

Instead of answering, Bill Gates handed him a check and told him to write down any amount he wanted.

The journalist smiled sheepishly. "That's not what I'm referring to, sir," said the journalist quietly, and he proceeded to repeat the same question in another way. Bill Gates again gave him the same answer and handed him the check again.

בר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות פווסרווג בר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות דבר אל הרו העינת אליו בהעלת את הנרות ... (ח-ב) דבר אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ... (ח-ב)

Aharon Hakohen's job was to light the candles. If so, shouldn't the Torah say, "B'hadlikcha es Haneiros" - when you will ight the candles? What is the meaning of this lashon "Beha'aloscha" - to raise up?

The answer is very deep and the message is very subtle. The **Belzer Rebbe** zt"¹ explains that while the tafkid of Moshe Rabbeinu was to bring the Torah down to Am Yisroel from Heaven to Earth, the tafkid of Aharon Hakohen was to raise up the Jewish people from Earth to Heaven! His job was to praise them, to excite them, to make them feel special so they will be happy to serve Hashem. Thus, the famous words of Rashi can be explained as "Maggid Shivcho" - to say the praises of each yid, "shel Aharon"- this was Aharon's job, "shelo shina" - he never changed! He continuously saw the good in everyone and raised up every Jew's spirits by praising them! He never veered from his mission. This is a great achievement. Aharon is parallel to Moshe who brought us the *Torah*, but if we have a bunch of despondent Jews who feel unworthy and depressed who will keep the Torah? Aharon Hakohen was the "Ohev Shalom V'rodef Shalom" - he was constantly showing people how special they were, he saw the *shleimus* in others rather than their faults and he spoke their praises, elevating their spirits.

Lighting a candle also teaches us the power of influence. There is NOBODY in the world who affects a husband and children the way a wife and mother does. As the Gerrer Rebbe zt'l said, "Mi'at min ha'ohr doche harbei choshech," a little bit of light pushes away a lot of darkness! Sometimes just one word from a wife or mother, said with kindness and sincerity, can change everything. The flip side is also true. Sometimes a woman can destroy her husband and children with words of darkness.

When one lights a small candle in a pitch black room, at first the light is small and very contained. It only takes a few moments until that tiny light illuminates the entire room. After a short time, you can see everything in the room, because that tiny light has spread all over! We are all meant to spread light and joy in our homes - just like the candles that illuminate.

The man protested. "No Sir, you don't seem to understand what I'm implying. I am not referring to your money," the journalist retorted. Once again, he tried to explain what he was asking with one last attempt to get his question across.

Mr. Gates looked at the man for a long moment. Then, he took back the check and tore it up. Standing up, as if to indicate that the interview was done, he looked the journalist right in the eye and said, "The secret of my success is that I don't miss any opportunities - like you have just done now. Think about it. With a little courage and mettle, you could have been the richest journalist in the world!"

נמשל: Moshe Rabbeinu was tasked with the duty of inspiring the Jewish Nation to grow spiritually. Hence, when he saw Eldad and Meidad, his two half-brothers, who had seized the unique opportunity to reach greater heights in prophecy by continuing to prophesize, he rejoiced over them rather than attempt to suppress them. This was his life's mission after all.